

HAGELAND

Met de blik op oneindig terug en vooruit
op stap in het land van hagen en heggen,
waar herders met hun schapen
van het ene bos in het andere verdwaalden
zonder huis of stal op hun weg.

Waar wolven leefden om roodkapjes in
sprookjes zin te geven. Waar mythen van
reuzen, baronnen en heren zich leenden
tot namen geven aan dorpen en steden.
Het land met in elke porie het zaad

voor een boom. Met fruit in kleuren
en geuren van bloesem tot vrucht.
Het land dat de schaduw,
het vermoeden
van andere landen in zich draagt.

Waar je met sneeuw op de heuvels
door Klein Zwitserland dwaalt.
Of Frankrijk met druiven op warme
bodem, met de kleur van roest en
gesmolten ijzer, in golven alsof de zee

pas teruggetrokken, gestold ligt van
aan de horizon tot aan de rivier.
Terwijl de Kelten in Ierland stenen
tot muurtjes hadden gestapeld,
verzonnen zij hier meidoornhagen.

Zoveel dromen, zoveel omfloerste
schoonheid tussen neveldraden boven
gras als de zon boven de heuvels klimt
en kastelen en kapellen op haar route
met een verhaal verbindt.

Ina Stabergh

Boutersem, 26 april 2009

